

Зороастра 6000 год. прѣды Платона; Ермишъ го полагалъ 5000 год. прѣды Тройскый бой. (Diog. Laërt, Proœm.).

Плиний (hist. nat. XXX, 2,) говори чи Зороастръ живѣлъ много тысящты години прѣды Мойсеа Еврѣйна, кой основалъ единъ другъ видъ отъ магии. —

Отъ сичкы тѣ тыя ся види каквѣ древность сѣ отдавали стари тѣ Зарату, кому ся приписвѣтъ зандски тѣ книги и въ кои то ся той споманува говораштъ съ Бога или ся зѣма и за самага Ирж-мзда, какъ то и выше споманѣхмы.

Забълмшка. Ные видѣхме, въ изслѣдование то за Сива Бога, чи огня ся е юште отъ тогава убожявалъ и то божество *Agni*, е стојало при Сива, въ нашы тѣ же Кждены или Бждны вечяры видѣхме чи Българи тѣ варджѣтъ огня да не угаснѣ, и пр., това почитание за огня ся види и въ Пелазгы тѣ, стары тѣ Българы или Словены, какъ то и въ Грыцы тѣ, кои сѣ го научили отъ Пелазгы тѣ, нѣ въ днѣшны тѣ Гѣбры е съхранено и до сега да вѣрджѣтъ божии огнь неизгасненъ за всегда въ храмове тѣ си.

Днѣшны тѣ учени подъ название то *Sabéisme* разумѣвѣтъ поклонение то на огня а най-паче на звѣзды тѣ. А вѣройсповѣдание то зандско учени тѣ назовавѣтъ днѣсь *Mazdéisme*, или по-просто юште *Magisme*, отъ имя то Магы кое сѣ отдавали стари тѣ на попове тѣ того вѣройсповѣдания.

Основна та же мысль на Заратово то вѣройсповѣдание е вѣрванье то въ двѣ начала, добро и зло, борба та между свѣтлость тѣ и мракове тѣ, борба коѣа трѣба да ся свѣрши съ разорение то на мръкове тѣ. Тѣй-зи двѣ начала сѣ улицетворени въ Ormuzd=Ирж-мздъ, Богъ свѣтлости, добро то начало, и въ Ahriman=А-харенъ, Богъ мрака, зло то начало. Нѣ надъ тѣй-зи двѣ начала има и едно высше отъ тѣхъ начало, вѣчный *Zervanê Akérené*, създатель Ирж-мзда и Ахарана и проч.

Ные наведохме това кратко изложение за самскрыты тѣ и зандскы тѣ книги и ѣзыцы, за да упознайме малко нѣшто нашы тѣ Българы съ тѣхъ, а най-паче зашто то штѣмъ изслѣдова цѣлы рядове отъ зандскы тѣ книги, сравняюшти ги съ нашъ говоренъ и писменъ ѣзыкъ.

Въ книгѣ тѣ — *Commentaire sur le Yaçna*, — съчинение ученаго Евгения Бурнуфа, дѣ тълкува нѣколко си рядове отъ началны тѣ молитвы подъ наслова *Invocation*=възwanie, въ II стрѣчкѣ чете:

Çtaômi Achēm Vôhou.

А тълкува го: je célèbre l'Achēm vôhu (trois fois.), рѣчь тѣ же *çtaômi* производи отъ коренаж зандскѣ рѣчь: *çtu*, коѣа има съотвѣствующѣ си рѣчь на самскрытскы *stu*. За молитвѣ тѣ же *Ahēm Vôhu*, казва: est aussi nommée de deux premiers mots dont elle se compose. C'est le plus souvent de cette manière qu'elle est citée dans les livres de la liturgie, parce que les